

Nr B241

Av herr **Hjalmarson m. fl.**, *angående vissa ändringar i lagen om allmän sjukförsäkring.*

Under återopande av vad som anförts i motion nr II: 340 vid årets förra riksdag av herr Hjalmarson m. fl. hemställer vi,

att riksdagen måtte antaga följande förslag till

1) Lag

angående ändrad lydelse av lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring

Härigenom förordnas, att 26 och 40 §§ lagen den 3 januari 1947 om allmän sjukförsäkring skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att 42 § samma lag skall upphöra att gälla.

26 §.

Sjukpenning må ej utgivas för de *sju* första dagarna av varje sjukperiod, den dag då sjukdomsfallet inträffade inräknad, (karenstid) och ej heller för tid, innan anmälan om sjukdomsfallet gjorts hos sjukkassan, där ej hinder mött för sådan anmälan eller eljest särskilda skäl föranleda att sjukpenning bör utgå.

Vid karenstidens — — — en sjukperiod.

Karenstid tillämpas — — — erkänd arbetslöshetskassa.

40 §.

Till de allmänna sjukkassorna utgår enligt vad nedan sägs statsbidrag i form av sjukhjälpbidrag, avgiftslindringsbidrag och avgiftsersättningsbidrag.

Statsbidrag beräknas — — — Konungen bestämmer.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1958.

2) Lag

angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 14 maj 1954 (nr 243) om yrkesskadeförsäkring

Härigenom förordnas, att 11 § lagen den 14 maj 1954 om yrkesskadeförsäkring skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

11 §.

Drabbas någon, som är försäkrad enligt lagen om allmän sjukförsäkring, av yrkesskada, äger han för tid till och med nittionde dagen efter den då skadan inträffade, dock längst till den dag skadan medför rätt till livränta

eller till och med den dag rätten till sjukpenning upphör enligt 29 § nämnda lag, (*samordningstid*) rätt att erhålla sjukhjälp från allmän sjukkasse enligt vad därom är stadgat i lagen om allmän sjukförsäkring, *därvid dock skall iakttagas att i fråga om sjukdom på grund av yrkesskada, som varar längre än tre dagar, sjukpenning skall utgå från och med dagen för skadans inträffande.*

Är skadad — — — från sjukpenningförsäkring.

Är den — — — obligatoriska sjukförsäkringen.

Medför yrkesskada — — — den skadade.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1958.

3) Förordning

angående ändrad lydelse av Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1954 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel

Häri genom förordnas, att 3 och 5 §§ Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1954 angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

3 §.

I annat fall än som avses i 2 § äger vid sjukdom den som är försäkrad jämligt lagen om allmän sjukförsäkring vid inköp av läkemedel, som enligt apoteksvarustadgan den 14 november 1913 (nr 308) är att hänföra till apoteksvara eller som utan att utgöra apoteksvara innehåller gift av första klassen, åtnjuta nedsättning av fastställt pris för läkemedlet med hälften av det belopp, varmed priset må överstiga *fem* kronor. Har under en formel föreskrivits flera läkemedel skall prisnedsättningen avse den sammanlagda kostnaden. Är föreskrivning avsedd att expedieras mer än en gång, skall nedsättningen hänföra sig till varje expedition.

Vad nu — — — — — enskild tjänst.

Från prisnedsättning — — — stycket avses.

5 §.

Kostnaden för tillhandahållande av läkemedel enligt denna förordning bestrides av de allmänna centralsjukhuskassorna.

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1958.

Stockholm den 2 juli 1958

Jarl Hjalmarson

Martin Skoglund

T. G. von Seth

Leif Cassel

Ernst V. Staxäng

Einar Hæggbloom

Carl Östlund

Tage Magnusson